

saa paa dette Omraade vilde betegne et Fremskridt. Jeg tør formode, at Folketinget i denne Sag ikke vil indtage et andet Standpunkt end i Fjor, da man som bekendt med 52 Stemmer imod 15 forkastede et Ændringsforslag, der lignede det, som nu er stillet af de 3 Herrer.

Noget mere Sympati har jeg for det Ændringsforslag, som er stillet af 2 ærede radikale Medlemmer. Det bestemmer, at der til Litra E. føjes som nyt Punktum: „Dog kan udenlandske Firmaers Eneret med Hensyn til danske Arbejder, som ere eller blive overførte til mekaniske Instrumenter, ikke gøres gældende overfor danske forretningsdrivende eller private, for saa vidt den for Udnyttelsen i Danmark krævede Afgift overstiger 5 pCt. af den gængse Detailpris“. Man har, som det ærede Medlem fra Hornslet gjorde opmærksom paa, her taget Sigte paa, at et fransk Selskab, „La société générale et internationale“, har truffet Overenskomst med danske Forlæggere saaledes, at dette udenlandske Konsortium har Eneret til den mekaniske Gengivelse af danske Forlagsartikler. Det franske Konsortium forlanger ogsaa for danske Kompositioners Vedkommende en ret høj Afgift for danske Forlagsartikler til Grammafongengivelse. Der er altsaa dannet en Slags Trust, der kan blive til Skade for danske Firmaer og dansk Produktion. Jeg ynder ikke Truster, absolut ikke, men selv om dette Ændringsforslag vedtages, vil det blive uden Nytte, fordi det franske Konsortium med største Letthed kan associere sig med et dansk, for ikke at tale om, at det muligvis er tilstrækkeligt at sætte en dansk Straamand i Spidsen, saa at det tilsigtede ikke naas. Derimod kan jeg indse Fordelene — for Resten ogsaa Skyggesiderne — ved den saakaldte Tvangslicens, hvorefter en Komponist, naar han har overdraget Retten til at udføre hans Værk til een, maa finde sig i, at enhver anden ogsaa faar Opførelsesret til hans Værk mod Betaling af et Gebyr, der fastsættes af en offentlig Myndighed efter en bestemt Takst. Denne Tvangslicens-Tanke er ny, og Tvangslicens-Loven er kun indført i nogle faa Lande. Den er saaledes indført i Amerika for nogle Aar siden; den blev indført i Tyskland i 1910, og i England vil den træde i Kraft den 1.

Juli i Aar. Naar Erfaringerne fra disse Lande foreligge, og den højtærede Minister da mener, at Systemet ogsaa er anvendeligt her i Landet, vil jeg bede ham om at fremsætte et Lovforslag angaaende dette Spørgsmaal.

Moltesen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) udtalte sig jo om den Lov, vi her behandle, paa samme Maade, som vi kende fra tidligere Tid, og har altsaa faaet Forbundsfæller i „Ugens Tilskuer“ og „Sorø Amtstidende“. Vi høre fra „Ugens Tilskuer“, at hvis vi vedtage denne Lov, underbinde vi en af „Kulturens Fødeaarer“, tror jeg, der staar. De, der følge med, vide, at Forfatteren til første Side af „Ugens Tilskuer“ er et tidligere interessant Medlem af dette Ting, som der holder Dom over dette Tings Forhandlinger og gør det med samme Interesse og samme barokke Indfald, som vi vare vante til at høre tidligere her i Tinget, men ikke altid med den Grundighed, som han udviser, naar han skriver større Artikler inde i Bladet. At det falder i god Jord nede i Slagelse og vokser til en Susen i Socialdemokratiets Provsblade, kan ikke imponere nogen i dette Ting, der i sin Tid har været med til at vedtage det omhandlede Lovforslag i den Form, det nu har, og har gjort det med velberaad Hu. Det er allerede blevet fremhævet, hvor nødvendigt Lovforslaget er. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem fremhæver Holland. Holland er et Land, der ikke producerer Litteratur til Eksport, men importerer Litteratur; det lever aandelig i høj Grad af litterær Import. Derimod er det vort Forhold til Norge, der er det afgørende. Ingen kan ønske, at vore Forfattere skulle gaa til norske Forlag, og det ville de gøre — dumme vare de, om de ikke gjorde det —, hvis vi stille dem saa uheldigt, som vi ville gøre, naar vi følge det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem altsaa giver sin Tilslutning til Udtalelsen om, at Lovforslaget er en Underbinding af en af Kulturens Fødeaarer, vil jeg sige, at det i Virkeligheden forholder sig saadan med det Ændringsforslag, det ærede Medlem anbefaler, at hvis et Værk er blevet oversat til Dansk inden 10 Aar efter dets Udkomst, er det